

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

PRIVIND ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Dispoziții generale

Art. 1.

- (1) Prezenta lege reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea învățământului superior din România.
- (2) Învățământul superior trebuie să fie independent de ideologii, religii și doctrine politice și să fie organizat în conformitate cu valorile universale fundamentale și cu tradițiile naționale.
- (3) În învățământul superior nu sunt admise restricții sau privilegii determinate de vârstă, naționalitate, apartenență etnică, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, cu excepția celor expres prevăzute de lege.
- (4) În România, învățământul constituie o prioritate națională fiindu-i alocat un procent minim de 6% din Produsul Intern Brut.
- (5) Învățământul universitar de stat este gratuit, pentru numărul de granturi de studii aprobate anual de Guvern, și cu taxă, conform legii.
- (6) Învățământul universitar particular se desfășoară cu taxă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.
- (7) În învățământul universitar de stat gratuit se pot percepe taxe pentru: depășirea duratei școlarizării prevăzute de lege, admiteri, înmatriculări, reinmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile programelor curriculare. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități neincluse în programul curricular, conform metodologiilor adoptate de Senatul universitar. Cuantumul taxelor și scutirea de la plata acestora se stabilesc de Senatele universitare.
- (8) Învățământul superior se poate organiza doar în instituții care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea în conformitate cu legislația în vigoare.
- (9) Sistemul național de învățământ superior este compus din universități de stat sau private care au caracter non-profit, sunt apolitice și promovează învățământul și

cercetarea ca bunuri publice.

(10) Obiectivul strategic al sistemului național de învățământ superior este să coordoneze, să controleze, să dezvolte și să conducă asigurarea unei înalte calități a educației de nivel universitar și postuniversitar.

(11) Universitățile vor acorda diplome de absolvire, suplimente de diplomă, certificate de calificare profesională și alte documente de studii a căror format și conținut sunt stabilite prin hotărâre a guvernului.

(12) Actele de studii sunt recunoscute de către stat numai în cazul în care programele de învățământ au fost inițiate, derulate și finalizate în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

TITLUL I

Organizarea învățământului superior

CAPITOLUL 1. Atribuțiile statului în domeniul învățământului superior

Art. 2.

Statul creează condițiile pentru continua modernizare a învățământului superior prin:

- a) elaborarea și punerea în aplicare a strategiei și politicilor naționale în domeniul învățământului superior și garantarea libertății academice și a autonomiei universitare;
- b) urmărirea asigurării calității programelor de studii în conformitate cu legislația în vigoare;
- c) finanțarea programelor de studii în conformitate cu strategia națională în domeniul învățământului superior;
- d) acordarea unor granturi de studii și a altor forme de sprijin pentru studenți al căror nivel minim și condiții de alocare sunt stabilite prin hotărâre de guvern;
- e) reglementarea condițiilor în care se desfășoară procesul de asigurare a calității programelor de studii;
- f) determinarea condițiilor în care se realizează recunoașterea actelor de studii emise de universități;
- g) garantarea dreptului la libera asociere a membrilor comunității universitare.

Art. 3.

Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului și Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 4.

(1) Parlamentul va decide cu privire la:

- a) înființarea, transformarea, schimbarea denumirii sau desființarea universităților;
- b) bugetul anual alocat învățământului superior prin aprobarea legii bugetului de stat.

(2) Parlamentul poate decide desființarea unei universități:

- a) atunci când universitatea încalcă obligațiile stabilite prin prezenta lege și prin alte acte normative;
- b) atunci când universitatea primește doi ani consecutivi refuzul de acreditare sau nu a obținut acreditarea în perioada stabilită prin legislația în vigoare;
- c) la cererea fondatorilor în cazul universităților private;
- d) la propunerea guvernului pentru universitățile publice.

Art. 5.

Guvernul României va decide cu privire la:

- a) aprobarea liniilor strategice ale politicii naționale în domeniul învățământului superior;
- b) propunerea de înființare, transformare, schimbarea denumirii sau desființarea universităților;
- c) aprobarea cadrului național al calificărilor oferite de către universități;
- d) aprobarea condițiilor în care se pot oferi programe de studii pentru profesiile reglementate sau programe de învățământ la distanță;
- e) aprobarea anuală a numărului de grant-uri de studii și a tipurilor de fonduri care se finanțează de la bugetul de stat;
- f) aprobarea condițiilor pentru recunoașterea creditelor transferabile și a calificărilor obținute la universități din străinătate;
- g) aprobarea metodologiilor de evaluare, autorizare și acreditare a programelor de studii;
- h) reprezentarea valorilor sistemului național de învățământ superior în relația cu alte state și organizații internaționale și încheierea de acorduri internaționale în acest domeniu.

Art. 6.

(1) Organismul de stat care elaborează și implementează politica națională în domeniul învățământului superior este Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și Sportului.

(2) Atribuțiile Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sunt:

- a) propune Guvernului înființarea, transformarea sau desființarea universităților;
- b) organizează și menține un sistem informațional național bazat pe: un registru național al universităților, facultăților și programelor de studii oferite de acestea; un registru național al personalului didactic și de cercetare titular și asociat; un registru național al persoanelor cuprinse în programele de studii universitare; un registru național al actelor de studii eliberate de către universități;
- c) organizează recunoașterea și echivalarea actelor de studii obținute de persoanele care au studiat la universități din străinătate;
- d) elaborează, coordonează și aplică politica națională în domeniul învățământului superior;
- e) elaborează studii de diagnoză și prognoză în domeniul restructurării și modernizării învățământului superior și contribuie la perfecționarea cadrului legislativ aferent;
- f) răspunde de evaluarea sistemului național de învățământ superior pe baza standardelor naționale adoptate în conformitate cu standardele internaționale în domeniu.

CAPITOLUL 2. Principii și obiective

Art. 7.

(1) Universitatea este o instituție de învățământ superior care:

- a) dispune de personal didactic, de cercetare, tehnic și administrativ în numărul și nivelul de calificare în conformitate cu prevederile legale privind criteriile de evaluare, autorizare și acreditare;
- b) dispune de baza materială care permite desfășurarea programelor de studii în conformitate cu reglementările legale privind asigurarea calității în învățământul superior;
- c) dispune de potențialul științific, artistic și de creație și dezvoltă prin propriile activități sferele de bază ale educației, științei și culturii;

d) menține contacte internaționale în procesul de educație, cercetare științifică și creație artistică.

(2) Universitatea are ca misiune crearea, transmiterea și valorificarea cunoașterii. În acest sens, ea promovează învățarea, predarea, cercetarea și creația în domeniile științelor, tehnologiilor, artelor și sportului și contribuie la dezvoltarea cunoașterii și culturii umane astfel încât să asigure dezvoltarea personală a beneficiarului, bunăstarea societății și a comunităților.

(3) În domeniul învățământului, universitatea conferă calificări relevante pe piața muncii.

(4) Misiunea asumată de universitate este predominant orientată spre cercetare sau creație, spre oferirea de programe de studii sau în mod echilibrat spre ambele. Conducerea, finanțarea, funcționarea și evaluarea calității activităților dintr-o universitate sunt în mod corespunzător adaptate misiunii asumate.

(5) Pentru a răspunde cerințelor multiple ale persoanelor, comunităților și societății în ansamblul său, privind organizarea, conducerea și funcționarea eficientă, universitățile sunt autonome și sunt responsabile de managementul propriu.

(6) Membrii comunității universitare sunt: studenții, personalul didactic, personalul de cercetare, personalul auxiliar și personalul tehnic și administrativ.

(7) În realizarea misiunii asumate, universitatea se orientează după următoarele principii:

a) asigură libertatea academică în cercetarea științifică, în creația artistică, în predarea cursurilor și în studiu și învățare;

b) asigură participarea reprezentanților tuturor membrilor comunității universitare la elaborarea și luarea tuturor deciziilor care privesc asigurarea calității predării și învățării, organizarea studiilor și condițiile vieții universitare;

c) promovează valorile etice ale societății democratice;

d) se integrează în spațiul european al învățământului superior și în spațiul european al cercetării;

e) promovează mobilitatea națională și internațională a membrilor comunității universitare;

f) respectă egalitatea de șanse și de oportunități în învățare și cercetare, fără nicio discriminare.

Art. 8.

În realizarea misiunii lor, universitățile asigură:

a. o calitate cât mai bună a predării și învățării;

b. producția de cunoaștere, tehnologii sau creații artistice care contribuie la dezvoltarea personală a studenților și la bunăstarea comunităților și a societății;

b) un învățământ superior bazat pe cercetare științifică sau, respectiv, pe creație artistică ori performanță sportivă;

c) formarea studenților în calificări universitare care corespund unor cariere profesionale specifice economiei bazate pe cunoaștere și societății bazate pe principii și practici democratice;

d) extinderea oportunităților pentru formarea și dezvoltarea tinerilor universitari;

e) condiții adecvate de educație continuă;

f) cooperarea națională și internațională în domeniul cercetării și al învățământului superior de calitate;

g) transferul cognitiv și tehnologic care contribuie la dezvoltarea socială, economică și culturală a comunităților și regiunilor;

h) respectarea drepturilor de proprietate intelectuală;

i) dezvoltarea de relații cu absolvenții;

j) transparența managementului instituțional prin publicarea de informații privitoare la

modul de realizare a principiilor și valorilor menționate în prezenta lege.

Art. 9.

(1) Universitățile beneficiază de autonomie ca expresie a libertății intelectuale la nivelul comunității universitare și a naturii creative a proceselor de educație, cercetare sau creație artistică.

(2) Autonomia universitară presupune libertatea academică, buna gestionare a propriilor activități și inviolabilitatea teritoriului universității.

(3) Autonomia universitară se exercită în condiții de deplină responsabilitate și în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Fac obiectul libertății academice activitățile de predare, de efectuare a investigațiilor științifice și de obținere de performanțe în domeniul creației științifice și artistice.

(5) Pentru garantarea autonomiei universitare, universitățile adoptă Carta universitară care reflectă opțiunile comunității din instituția de învățământ superior și care este făcută cunoscută prin publicare, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Carta universitară trebuie să se refere în mod expres la:

- a) modalitățile de desemnare și revocare a mandatelor tuturor structurilor și organismelor de conducere ale universității și a oricărui membru al acestora, în conformitate cu legislația în vigoare;
- b) situațiile de conflicte de interese și incompatibilități, incluzând prevederea că în aceeași universitate nu pot ocupa simultan funcții de conducere, la oricare nivel, afini și rude până la gradul al patrulea inclusiv;
- c) stabilirea independentă a personalului didactic, științific și administrativ, a condițiilor de acces și desfășurare a programelor de formare autorizate sau acreditate oferite de universitate;
- d) condițiile de desfășurare a concursurilor de selectare a personalului didactic și de cercetare;
- e) modul în care se reglementează protecția resurselor universității;
- f) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea în mod independent a destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;
- g) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu operatorii economici în vederea creării unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- h) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte universități sau alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
- i) modalitățile în care se pot construi, posedea și folosi elementele aferente bazei materiale a universității, necesare educației și cercetării științifice;
- j) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională a universității, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
- k) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităților și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și cu organizațiile studențești legal constituite.

Art. 10.

Autonomia universitară nu poate fi afectată, în niciun fel, prin:

- a) implicarea altor organisme sau instituții cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege;
- b) accesul sau staționarea unor servicii de securitate a statului fără consimțământul conducerii universității, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege;
- c) crearea și funcționarea unor organizații politice sau religioase în universitate;
- d) desfășurarea unor activități care afectează drepturile constituționale ale membrilor comunității universitare.

CAPITOLUL 3. Statutul juridic al universităților

- (1) Universitățile, de stat sau private, au personalitate juridică și sunt persoane juridice de interes național.
- (2) Libertatea academică și autonomia universitară sunt garantate de către stat.
- (3) Universitatea este responsabilă în mod public pentru propriile activități.
- (4) Universitățile de stat sau private au patrimoniu propriu și îl gestionează conform legii.
- (5) Toate instituțiile de învățământ superior acreditate din sistemul național de învățământ, precum și cele care sunt autorizate să funcționeze provizoriu se supun prevederilor prezentei legi.
- (6) Universitățile de stat sau private răspund în mod direct față de autoritatea publică în privința respectării prevederilor legale în vigoare, a politicilor educaționale și ale Cartei universitare proprii, precum și în privința gestionării eficiente a fondurilor în folosul predării, învățării și cercetării, indiferent de proveniența acestora.
- (7) Universitățile pot înființa singure sau prin asociere societăți comerciale, fundații sau asociații care să contribuie la creșterea performanțelor instituției respective în realizarea propriei misiuni și să nu influențeze negativ în niciun fel tematica cercetării și calitatea predării sau a învățării.
- (8) Universitățile particulare se pot înființa din inițiativa și cu resursele materiale și financiare ale unor persoane fizice, ale unui grup de persoane fizice, asociații sau fundații, ale unui cult religios sau ale unui alt furnizor de educație numite în continuare „fondatori”, în condițiile legii.
- (9) Fondatorii au dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile sau imobile pe care le-au adus la fondarea universității.
- (10) Fondatorii își asumă responsabilitatea pentru întreaga activitate și pentru managementul universității dacă decid să participe la acest proces.
- (11) La fiecare trei ani, ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va prezenta Parlamentului un Raport. Acest Raport se bazează pe rapoartele de performanță ale universităților și privește starea sistemului național de învățământ superior și strategia viitoare de dezvoltare a acestuia în context european și global. Un astfel de Raport trebuie să se refere la toate aspectele care privesc îndeplinirea misiunii instituției de învățământ superior, la starea finanțării învățământului superior, starea calității predării și cercetării, calitatea învățării și vieții studenților, încadrarea cu personal de predare și cercetare, cu referire specială la tinerii universitari. Acest Raport va conține și o clasificare a universităților în funcție de performanțele dovedite în procesul de educație și cercetare științifică.

CAPITOLUL 4. Structurile componente ale sistemului național de învățământ superior și organizarea lor

Art. 12.

- (1) Sistemul național de învățământ superior cuprinde toate universitățile de stat sau private acreditate. O instituție de învățământ superior autorizată să funcționeze provizoriu, conform prevederilor legale în vigoare, devine parte a sistemului național de învățământ superior numai după acreditare.
- (2) Sistemul național de învățământ superior este parte componentă a Ariei Europene

a Învățământului Superior și participă, prin reprezentanții săi, la elaborarea și aplicarea politicilor specifice, precum și la inițierea și dezvoltarea de programe comune de studii cu instituții europene similare de învățământ superior. Certificatele și diplomele conferite în programele comune de studii sunt recunoscute național.

(3) O instituție de învățământ superior poate utiliza în titulatura sa termenul de universitate numai după conferirea statutului de acreditare. Titlul ce poate fi utilizat înainte de acreditare este de instituție de învățământ superior.

(4) O universitate acreditată care nu mai îndeplinește standardele naționale minime de calitate, în baza evaluării obiective efectuate de către o agenție autorizată conform legii, își pierde acreditarea, urmând să își înceteze funcționarea. Studenții de la această instituție sunt transferați la alte universități acreditate pe baza unui acord de transfer și în temeiul unui ordin emis de ministrul educației și cercetării în acest sens.

(5) Universitățile, de stat sau private, pot participa la constituirea de consorții pe baza unui contract de parteneriat încheiat în formă autentică. La constituirea unui consorțiu pot participa și unități de cercetare-dezvoltare de stat sau private.

(6) Consorțiul constituit pe baza unui contract de parteneriat între universități sau între acestea și institute de cercetare-dezvoltare este de drept persoană juridică de utilitate publică.

(7) Contractul de parteneriat, ca act constitutiv al consorțiului, stabilește obiectivele parteneriatului, domeniile de activitate și cooperare, organele de conducere și drepturile de proprietate, conform legislației în vigoare.

Art. 13.

(1) Universitățile pot avea în structură: *facultăți, departamente, catedre* pentru organizarea predării și cercetării; *institute, centre sau laboratoare* pentru organizarea cercetării; unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de microproducție și prestări servicii, parcuri științifice sau tehnologice, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de transfer cognitiv și tehnologic, precum și alte structuri, care pot funcționa pe baza unor statute proprii aprobate de Senatul universitar.

(2) În structura universităților funcționează servicii tehnico-administrative.

(3) Universitatea poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare disciplinară sau interdisciplinară, ca unități distincte de venituri și cheltuieli, având autonomie și statute proprii, aprobate de Senatul universitar.

Art. 14.

(1) Facultatea este unitatea componentă a universității care elaborează și gestionează programele de studiu. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Programele de studiu dintr-o facultate se supun cerințelor de asigurare a calității și acreditare conform legislației în vigoare și indicatorilor de performanță asumați de universitate.

(3) Facultatea se înființează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar.

Art. 15.

(1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii dintr-un domeniu sau mai multe de specialitate. Un departament poate funcționa într-o facultate sau la nivelul universității.

(2) Departamentul se înființează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar.

(3) Departamentul trebuie să asigure:

a) oferte de predare flexibile și concordante cu cerințele programelor de studiu și

ale calificărilor academice și profesionale dintr-o facultate sau mai multe din aceeași universitate;

b) îndrumarea studenților pentru a obține performanțe cât mai bune în învățare și în viitoarea carieră profesională;

c) realizarea de cercetări performante în domeniul de specializare;

d) transferuri cognitive și tehnologice pentru formare continuă și pentru dezvoltare comunitară și regională.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

(5) Catedra este o unitate componentă a unui departament sau a unei facultăți, fiind specializată într-o disciplină sau având un profil interdisciplinar.

(6) Facultățile, departamentele sau catedrele funcționează pe baza unor statute proprii, aprobate de Senatele universitare, cu respectarea Cartei universitare și a legislației în vigoare.

Art. 16.

Universitățile de stat sau private pot înființa și alte structuri și pot stabili modalități de management și atribuții ale funcțiilor de conducere fără a încălca libertatea academică.

CAPITOLUL 5. Comunitatea universitară

Art. 17.

(1) Membrii comunității universitare sunt: studenții, personalul didactic, personalul de cercetare, personalul auxiliar, personalul tehnic și administrativ.

(2) Membrii comunității universitare stabilesc relații de colaborare pentru realizarea misiunii universității și pentru promovarea identității și prestigiului acesteia.

(3) În Carta universitară se vor specifica în mod expres principiile și metodele de management al personalului didactic și de cercetare și al personalului tehnic și administrativ.

(4) Membrii comunității universitare au dreptul să își constituie propriile structuri asociative care se autoadministrează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 18.

(1) Funcțiile didactice din instituțiile de învățământ superior sunt: asistent universitar, lector universitar/șef de lucrări, conferențiar universitar, profesor universitar .

(2) Funcțiile de cercetare din învățământul superior sunt: asistent de cercetare, cercetător științific gradul II și cercetător științific gradul I.

(3) Funcțiile didactice și de cercetare se ocupă prin concurs. Universitățile pot angaja pe perioadă determinată, cu statut de asociat, personal didactic și personal de cercetare, dacă persoanele angajate îndeplinesc condițiile de studii și calificare corespunzătoare funcției respective.

(4) Doctoranzii cu frecvență pot fi asistenți universitari sau asistenți de cercetare ai universității unde sunt doctoranzi.

(5) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la vârsta de 65 de ani. Profesorii universitari care au atins vârsta legală de pensionare pot continua, potrivit legii, pe bază de contract pe perioadă determinată, unele activități didactice și științifice. Aceștia sunt atestați în această funcție de către Senatele universitare în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

Art. 19.

(1) Angajarea pe o funcție didactică sau pe o funcție de cercetare se face, după

adoptarea acestei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată.

(2) Contractul de muncă pe perioadă determinată încheiat cu membri ai personalului didactic și de cercetare poate fi prelungit, în funcție de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de Senatul universității, precum și în funcție de nevoile de angajare și de resursele financiare ale instituției, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Angajarea pe perioadă nedeterminată se poate realiza numai prin concurs organizat de către instituția de învățământ superior pentru funcția didactică care corespunde postului didactic vacant sau creat prin transformare.

(4) Personalul din unitățile de cercetare și din unitățile care funcționează ca unități distincte de venituri și cheltuieli, asociate instituției de învățământ superior, este angajat cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată pe baza performanțelor în cercetare sau în activitățile specifice și a resurselor financiare disponibile.

(5) Personalul auxiliar, tehnic și administrativ din universitate este angajat de aceasta conform legislației în vigoare.

(6) Persoana care a ocupat prin concurs un post didactic într-o universitate poate să exercite o funcție publică, respectiv: deputat, senator, membru al Guvernului, îndeplinirea unor funcții de specialitate în aparatul Parlamentului, al Președinției, al Guvernului, al ministerelor, prefect, subprefect, președinte sau vicepreședinte de consiliu județean, primar sau viceprimar, funcție de îndrumare și control din sistemul de învățământ, cultură, tineret și sport, fără aprobarea conducerii respectivei instituții, cu obligația informării acesteia. Pe perioada exercitării funcției publice, persoana poate continua să îndeplinească sarcini didactice și de cercetare și să fie remunerată corespunzător sau poate solicita întreruperea îndeplinirii acestora pe o perioadă determinată și are dreptul la rezervarea postului didactic. Pe perioada exercitării funcției publice, persoana nu poate ocupa funcții de conducere în instituția de învățământ superior unde are postul didactic.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și personalului didactic trimis în străinătate cu misiuni de stat, celor care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorilor acestora, dacă sunt cadre didactice titulare.

(8) Personalul didactic titular, angajat pe o perioadă determinată sau nedeterminată și solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții interguvernamentale sau între universități, ori trimis pentru specializare, are dreptul la rezervarea postului pentru perioada respectivă.

Art. 20.

(1) Posturile didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior se ocupă prin concurs, organizat de instituțiile de învățământ superior, în conformitate cu prevederile legale.

(2) La concurs se pot înscrie cetățeni români sau străini. Dintre criteriile de acceptare a înscrierii la concurs sau de evaluare a candidaților sunt excluse cele care se referă la vechime pe un post, precum și cele care se referă la sex, etnie, apartenență politică sau religioasă.

(3) Senatul universității aprobă comisia de concurs pentru fiecare post vacant scos la concurs. Comisia este formată din cinci membri, dintre care cel puțin doi sunt din afara universității, din țară sau străinătate. Funcția didactică a membrilor comisiei de concurs trebuie să fie cel puțin echivalentă cu funcția didactică scoasă la concurs. Pot fi membri în comisiile de concurs persoanele care nu se află în conflict de interese. Pentru aceasta, fiecare membru al comisiei completează o declarație pe proprie răspundere, prin care precizează că nu are soț/soție, rudă sau afîn până la gradul al

patrulea inclusiv, dintre candidații care participă la concursul pentru ocuparea funcției didactice și își asumă responsabilitatea pentru cele declarate.

(4) Rezultatele concursurilor de ocupare a posturilor didactice și de cercetare sunt validate de Senatul instituțiilor de învățământ superior.

(5) Concursul pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar se organizează și se validează de către Senatul universității în baza unei metodologii naționale adoptate prin hotărâre a guvernului.

(6) Confirmarea titlurilor didactice și de cercetare se face de către rector, prin decizie.

Art. 21.

La concursul pentru postul de asistent universitar se pot înscrie acele persoane care au minimum diplomă de master sau echivalent. Doctoranzii cu frecvență finanțați de la buget pot fi asistenți universitari sau asistenți de cercetare ai instituției unde sunt doctoranzi

Art. 22.

La concursul pentru posturile de lector universitar/șef de lucrări, se pot înscrie acele persoane care au diplomă de doctor și au performanțe în cercetare și în învățământ și expertiză în practica domeniului. Performanțele sunt probate în conformitate cu criteriile naționale privind asigurarea calității în învățământul superior.

Art. 23.

(1) La concursul pentru postul de conferențiar universitar sau profesor universitar se pot înscrie persoanele care au diplomă de doctor și au performanțe confirmate la nivel național și internațional în cercetare, experiență și capacități de inovare pedagogică și expertiză profesională în domeniul postului.

(2) Performanțele sunt probate în conformitate cu criteriile naționale privind asigurarea calității în învățământul superior.

(3) O persoană se poate înscrie la oricare dintre posturile didactice sau de cercetare dacă întrunește cerințele profesionale și științifice stabilite de către universitatea organizatoare.

Art. 24.

Pentru merite deosebite obținute în dezvoltarea învățământului, cercetării științifice și creației artistice, Senatul universitar poate acorda cetățenilor români sau străini titlul de „*Doctor Honoris Causa*”. Condițiile de acordare și drepturile dobândite se stabilesc prin Carta universitară în conformitate cu o metodologie națională adoptată prin ordin al ministrului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 25.

(1) În cadrul reglementărilor privind asigurarea calității programelor de studii, inclusiv în evaluarea externă a calității, sunt specificate standarde și indicatori de performanță referitoare la calitatea personalului didactic.

(2) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o universitate sunt evaluate periodic, la intervale de maximum trei ani. Această evaluare se face pe baza unor criterii și standarde și în conformitate cu o metodologie aprobată și aplicată de Senatul universității.

(3) Personalul didactic și de cercetare este evaluat în funcție de îndeplinirea misiunii corespunzătoare criteriilor și standardelor de performanță stabilite de instituția de învățământ superior.

(4) Evaluarea de către studenți este obligatorie iar rezultatele acesteia trebuie făcute publice de către conducerea universității.

Art. 26.

(1) În atribuțiile personalului didactic și de cercetare din învățământul superior intră:

a) activități didactice de predare, activități tutoriale, de seminarizare și lucrări de laborator, de instruire practică și de evaluare, conform curriculei și fișelor curriculare;

- b) activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, de proiectare și creație artistică, după caz;
 - c) activități de pregătire științifică și metodică, alte activități în interesul învățământului și cercetării;
 - d) activități de promovare la nivel național și internațional a valorilor profesionale, culturale și științifice ale universității;
 - e) activități de management și administrație universitară.
- (2) Activitățile menționate în alin. (1) sunt particularizate prin fișa postului, în conformitate cu legislația în vigoare, cu contractul colectiv de muncă și cu Carta universitară, la nivelul fiecărei componente a instituției de învățământ superior.
- (3) Alocarea numărului săptămânal de ore pe activități concrete și salarizarea aferentă se stabilesc pe baza negocierii dintre persoana care urmează să le îndeplinească și conducerea facultății sau a departamentului, ținând cont de necesitățile realizării unor performanțe cât mai înalte în asigurarea calității activităților didactice, de cercetare și pe baza criteriilor de eficiență financiară.
- (4) În acest proces de negociere, personalul poate solicita asistența de specialitate din partea sindicatului care funcționează în universitate.

Art. 27.

- (1) Fișele de post individualizate se încadrează la nivel de catedră sau de departament în statul de funcții al catedrei, respectiv al departamentului.
- (2) Statul de funcții al catedrei, respectiv al departamentului, se întocmește pentru fiecare an universitar și include posturile didactice și de cercetare ocupate sau vacante în ordine ierarhică.
- (3) Conducerea universității aprobă statele de funcții înainte de începerea anului universitar și răspunde de realizarea activităților specifice universității în conformitate cu criteriile de performanță din domeniul asigurării calității și al eficienței economice.
- (4) Activitățile ce corespund posturilor vacante sau rezervate din statul de funcții sunt îndeplinite conform legii de personal didactic sau de cercetare titular sau asociat cu contract de muncă pe perioadă determinată.
- (5) Rezervarea posturilor didactice și de cercetare și întreruperea activității pe perioade determinate se aprobă de către conducerea instituției de învățământ superior în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

Art. 28.

- (1) Salarizarea din fonduri publice a personalului didactic și de cercetare și a celorlalte categorii de personal se face în conformitate cu prevederile legislației privind salarizarea în sectorul public.
- (2) Salarizarea din alte surse ale instituției de învățământ superior a personalului didactic și de cercetare și a celorlalte categorii de personal se decide în baza autonomiei universitare, în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

Art. 29.

Personalul din învățământul superior are drepturi și îndatoriri care decurg din Carta universitară, din contractul colectiv de muncă pentru ramura învățământ, precum și din legislația privind statutul personalului didactic din învățământ.

Art. 30.

Protecția drepturilor salariaților precum și a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice este garantată și se asigură în conformitate cu prevederile Cartei universitare și cu legislația specifică în vigoare.

Art. 31.

Membrii comunității universitare pot exprima liber opinii profesionale în spațiul universitar, dacă acestea nu afectează prestigiul învățământului superior și demnitatea profesiei.

Art. 32

- (1) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități universitare în urma admiterii și înmatriculării sale într-o universitate.
- (2) Condițiile de admitere trebuie făcute publice în fiecare an până la data de 31 martie.
- (3) Admiterea la toate ciclurile de studii universitare se face prin concurs desfășurat în conformitate cu metodologia proprie adoptată de Senatul universitar.
- (4) Candidații – laureați ai olimpiadelor profesionale internaționale, medaliații la Jocurile Olimpice și la campionatele mondiale sau europene – pot fi admiși fără concurs în condițiile în care disciplinele de concurs corespund cu ramurile profesionale sau sportive la care au obținut medaliile.
- (5) Admiterea studenților cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, ai celor membre ale Spațiului Economic European și ai Elveției se face în aceleași condiții ca și pentru cetățenii români.
- (6) Un student poate obține o singură dată finanțare de la buget pentru obținerea unei calificări aferente unui ciclu de studii universitare.

Art. 33.

- (1) Pentru admiterea ca student într-un program de studii universitare de licență este obligatorie diploma de bacalaureat sau o diplomă recunoscută oficial ca echivalentă cu aceasta.
- (2) Pentru admiterea ca student într-un program de studii universitare de masterat este obligatorie diploma de licență sau o diplomă recunoscută oficial ca echivalentă cu aceasta.
- (3) Pentru admiterea într-un program de studii universitare de doctorat este obligatorie o diplomă de master sau o diplomă recunoscută oficial ca echivalentă cu aceasta.
- (4) Universitatea poate admite și înmatricula într-un program de studii acel număr de studenți pentru care sunt îndeplinite cerințele privind asigurarea calității profesionale, științifice și logistice în învățământ. Capacitatea de școlarizare este făcută publică de către rectorul instituției de învățământ superior prin declarație pe proprie răspundere.
- (5) Universitatea poate organiza admiterea într-un program de studii conform unei metodologii proprii anunțate pe parcursul primului semestru al fiecărui an universitar pentru anul universitar următor.
- (6) În urma admiterii într-un program de studii, între student și universitate se încheie un contract în care se specifică drepturile și obligațiile părților.

Art. 34.

- (1) Pentru evidența activității profesionale a studenților, la nivelul universității se constituie un registru matricol unic, care este integrat în registrul matricol național al studenților din România.
- (2) După înmatriculare, fiecărui student i se atribuie un număr matricol unic, din registrul național cuprinzând numerele matricole, care este păstrat până la finalizarea integrală a fiecărui program de studiu urmat sau până la încheierea relației contractuale cu universitatea.
- (3) Gestiunea studenților și a activităților educaționale se face prin intermediul unor sisteme informatizate integrate care să asigure accesul studenților la informații de interes academic personal și la cele publice.
- (4) Registrul matricol național, registrele matricole ale universităților și sistemele informatice aferente se vor elabora în termen de cel mult un an de la adoptarea prezentei legi.

Art. 35.

Principiile care reglementează activitatea studenților în cadrul comunității universitare

sunt:

a) Principiul nediscriminării: în cadrul instituțiilor de învățământ superior și în cadrul desfășurării procesului educațional funcționează principiul egalității de tratament față de toți studenții. Orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă.

b) Principiul dreptului la suport și la servicii complementare în învățământul superior exprimat prin: consilierea și informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare; consilierea în scopul orientării profesionale; consilierea psihologică și socială.

c) Principiul democrației și reprezentării studenților: toate deciziile în cadrul instituțiilor de învățământ superior vor fi luate cu participarea reprezentanților studenților.

1 fiind membri ai comunității academice, studenții sunt parteneri decizionali în cadrul instituțiilor de învățământ superior. Studenții trebuie reprezentați de drept atât în consiliile facultăților cât și în Senatele instituțiilor de învățământ superior, în birourile acestora, în comisiile de etica, de cazări sau de calitate precum și în alte structuri cu rol consultativ sau decizional din cadrul instituțiilor de învățământ superior.

2 studenții au dreptul de a fi reprezentați la ședințele catedrelor, atunci când se dezbate programele de învățământ.

3 reprezentanții studenților vor fi aleși de către studenți, fără a putea fi impuse restricții din partea conducerii instituțiilor de învățământ superior asupra studenților eligibili pentru a fi aleși.

4 procesul democratic de alegere a studenților precum și desfășurarea activității de reprezentare va beneficia de sprijinul logistic al conducerii universității sau facultății, după caz.

d) Principiul libertății de exprimare: studenții au dreptul să își exprime liber opiniile, inclusiv în cadrul instituției de învățământ în care studiază. Opiniile lor nu pot fi îngeradite iar studenții nu pot fi sancționați pentru opiniile exprimate.

e) Principiul transparenței și accesului la informații: studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 36.

Studenții au drepturi și obligații care decurg din legislația în vigoare, din prezenta lege, din Carta universitară, precum și din prevederile contractului de studii.

Art. 37.

Studenții au următoarele drepturi:

a) să cunoască structura și obiectivele fiecărei componente a curriculei, precum și modalitățile de examinare, înainte de începerea anului universitar și să beneficieze de drepturile de proprietate intelectuală asupra materialelor realizate, conform legii și Cartei universitare;

b) să propună analiza aspectelor pe care le consideră nesatisfăcătoare în activitatea universitară sau a oricărui cadru didactic cu care lucrează, să sesizeze abuzurile și neregulile fără a fi sancționați pentru aceasta;

c) să beneficieze de dreptul la mobilitate, internă și externă, precum și de dreptul de a accesa bursele oferite de către statul român; mobilitatea internă a studenților este garantată și se va face în aceleași condiții cu cele de care studentul beneficia înainte de transfer;

d) dreptul de a nu participa la mai mult de 8 ore pe zi: reprezentând cursuri, laboratoare și seminarii, cu excepția cazurilor în care dorește în mod voluntar aceasta.

e) dreptul la o evaluare obiectivă a activității sale academice;

- f) dreptul de a-și alege cursurile opționale și facultative oferite de universitate;
- g) dreptul la asistență medicală și psihologică gratuită, în localitatea în care își efectuează studiile, în cabinete medicale și psihologice sau în policlinici și unități spitalicești, stabilite prin protocol, încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății Publice;
- h) dreptul la garantarea condițiilor de securitate personală în totalitatea spațiilor universitare;
- i) dreptul la cazare în condițiile și în limita locurilor disponibile stabilite prin regulamentele universităților și, în mod gratuit, la locuri de tabără, la bilete la manifestările culturale și sportive organizate de instituțiile publice;
- j) posibilitatea de a alege și a fi aleși în toate structurile de conducere, analiză și evaluare ale universității;
- k) posibilitatea de a se asocia în structuri asociative în vederea exprimării și protejării intereselor proprii și de a participa la organizații internaționale a căror activitate nu contravine legislației din România;
- l) dreptul la examinarea printr-o metodă alternativă atunci când suferă de o dizabilitate permanentă care face imposibilă prezentarea cunoștințelor învățate în maniera prescrisă iar metoda alternativă identificată nu limitează conținutul sau standardele examinării;
- m) dreptul de a obține burse pentru performanțele profesionale și științifice și pentru asistența socială acordată studenților în conformitate cu condițiile reglementate prin hotărâri ale guvernului. Quantumul minim al bursei trebuie să acopere cheltuielile de cazare și masă;
- n) dreptul de a beneficia de subvenții pentru cazarea în căminele studențești sau în alte spații de cazare potrivit legii;
- o) dreptul de a beneficia de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun și pe mijloacele de transport intern auto, feroviar și naval;

Art. 38.

Studenții au următoarele obligații:

- a) să respecte regulamentele și Carta universitară;
- b) să respecte misiunea universității precum și standardele de calitate impuse de către aceasta;
- c) să mențină baza materială pe care o folosesc în bună stare de funcționare;
- d) să respecte membrii comunității universitare indiferent de sex, rasă, naționalitate, etnie sau orientare sexuală;
- e) să semnaleze orice nereguli sesizate în procesul de învățământ și în cadrul activităților conexe;
- f) să utilizeze, conform destinației stabilite, elementele de bază materială și subvențiile primite;
- g) să respecte curățenia, liniștea și ordinea în spațiul universitar.

Art. 39.

(1) Studentul reprezentant este delegatul studenților, ales prin proceduri democratice, membru sau nemembru al unei organizații studențești, care reprezintă interesele studenților în organismele de la nivel de facultate, universitate sau la nivelul organismelor naționale recunoscute de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sau de alte instituții ale statutului.

(2) Studenții reprezentanți au următoarele drepturi:

- a) dreptul de acces la toate activitățile desfășurate de către organismele în cadrul cărora sunt membri;
- b) dreptul de a avea acces la toate informațiile ce vizează activitatea organismului în care sunt reprezentanți;

- c) dreptul de a utiliza baza materială a universității pentru a duce la îndeplinire obligațiile ce le revin din calitatea de studenți reprezentanți;
 - d) dreptul de a face publice deciziile proprii sau ale organismelor din care face parte, în calitatea de reprezentant al studenților;
 - e) dreptul de a nu-i fi afectată activitatea academică de asumarea responsabilităților presupuse de calitatea de student reprezentant;
 - f) dreptul de a beneficia de decontarea cheltuielilor ocazionate de exercitarea obligațiilor presupuse de calitatea de student reprezentant.
- (3) Studenții reprezentanți au următoarele obligații:
- a) obligația de a exercita mandatul de reprezentare acordat de către studenți fără a fi influențați de alți factori interni sau externi.
 - b) obligația de a reprezenta interesele tuturor studenților indiferent de naționalitate, sex, religie, convingeri politice sau orientare sexuală.
 - c) obligația de a informa studenții reprezentați cu privire la activitățile și deciziile luate în organismele din care face parte în calitate de student reprezentant.
 - d) obligația de a participa la toate activitățile care decurg din calitatea de student reprezentant.
- (4) Mandatul studentului reprezentant este de un an, reînnoibil urmând procedura în aceeași manieră cu studenții care se află la prima candidatură.
- (5) Studentul reprezentant care nu își îndeplinește atribuțiile stabilite prin natura apartenenței la structura în care a fost ales poate fi suspendat din calitatea sa de student reprezentant cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul studenților care l-au ales.
- (6) Universitățile vor oferi sprijin logistic studenților și organizațiilor studențești legal constituite pentru organizarea alegerii reprezentanților acestora în structurile de conducere.

Art. 40.

Studenții au drepturi să înființeze, în instituțiile de învățământ superior, de stat sau private, ateliere, cluburi, cercuri, cenecluri, formații artistice și sportive, publicații, conform legii.

Art. 41.

- (1) Organizațiile studențești sunt, de drept, reprezentanți legitimi ai intereselor studenților, la nivelul fiecărei comunități academice.
- (2) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenților din universități, în raport cu instituțiile statutului.
- (3) Federațiile naționale studențești, legal constituite, au în atribuțiile lor următoarele:
 - a) fac propuneri și emit opinii cu privire la problemele din învățământul superior, cercetarea științifică și creația artistică universitară;
 - b) exprimă opinii cu privire la fondurile publice alocate învățământului superior și cercetării științifice universitare;
 - c) se pronunță în legătură cu proiectele de acte normative privind domeniile de specializare, calificările oferite de către universități, asigurarea calității în învățământul superior.
 - d) exercită alte atribuții stabilite prin statutul propriu.
- (4) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va colabora în vederea dezvoltării învățământului superior cu federațiile naționale studențești, legal constituite, și se va consulta permanent cu acestea.

CAPITOLUL 6. Programele de studii universitare

Art. 42.

(1) Universitățile au obligația să stabilească o structură a anului universitar care să faciliteze organizarea activităților didactice și învățarea individuală a studenților pentru obținerea în mod succesiv și progresiv a numărului minim de credite pentru fiecare program de studii.

(2) Proiectarea, organizarea și desfășurarea activităților educaționale, precum și normarea cadrelor didactice se fac ținând cont de structura anului universitar și de tipurile de activități programate în perioadele corespunzătoare cu respectarea prevederilor statutului personalului din învățământ.

(3) Senatul fiecărei instituții de învățământ superior aprobă Regulamentul privind activitatea profesională a studenților precum și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu.

Art. 43.

(1) Programele de studii universitare sunt organizate în trei cicluri: **studii universitare de licență, studii universitare de masterat, studii universitare de doctorat.**

(2) Proiectarea curriculară în universități se realizează prin organizarea și structurarea programelor de studii compatibilizate cu cadrul european al calificărilor și cu cadrul național al calificărilor.

(3) Programul de studii universitare reprezintă un set de unități curriculare de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare, astfel organizate și planificate încât să conducă la obținerea unei calificări universitare certificate de diploma de studii și de suplimentul de diplomă. Programul de studii se particularizează prin setul de rezultate ale învățării ce trebuie realizate pentru a obține un număr specific de credite.

Art. 44.

(1) Programul de studii universitare pentru ciclul de licență oferă instruire academică sau artistică, respectiv sportivă, preliminară, care califică studenții pentru ocupații ce solicită aplicarea cunoașterii și a abilităților profesionale. Finalizarea unui astfel de program de studii universitare se atestă prin conferirea **diplomei de licență**, menționându-se și domeniul de studii.

(2) Programul de studii universitare pentru ciclul de master completează sau aprofundează instruirea academică, artistică, respectiv sportivă, realizată la nivelul licenței, punând accentul pe specializarea științifică sau profesională și pe asimilarea unor abilități de cercetare. Finalizarea unui astfel de program de studii universitare se atestă prin conferirea **diplomei de master**, menționându-se și domeniul de specializare.

(3) Programul de studii universitare de doctorat dezvoltă capacitățile studenților de a întreprinde în mod independent și creator proiecte academice și de cercetare, de dezvoltare a cunoașterii și tehnologie prin cercetare. Finalizarea unui astfel de program de studii universitare se atestă prin conferirea **diplomei de doctor**, menționându-se și domeniul de specialitate.

(4) Diploma de licență și diploma de master sunt însoțite obligatoriu de un supliment de diplomă elaborat în conformitate cu cerințele naționale și europene în vigoare.

(5) Diplomele aferente ciclurilor de studii universitare și suplimentele de diplomă sunt documente oficiale a căror falsificare este considerată infracțiune și se pedepsește conform legii.

(6) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și universitățile au obligația de a ține evidența tuturor actelor de studii emise pe baza unor regulamente proprii adoptate în termen de un an de la adoptarea prezentei legi.

(7) Domeniile de studiu și alte cerințe normative privind proiectarea curriculară a programelor de studii universitare de licență, master sau doctorat sunt aprobate, prin hotărâre de Guvern, cu cel puțin șase luni înainte de începerea anului universitar.

(8) Universitățile pot organiza numai programe de studii pentru care au obținut

acreditarea sau autorizarea de funcționare provizorie și pentru care mențin standardele legale privitoare la asigurarea calității în învățământul superior.

Art. 45.

(1) Programele de studii universitare sunt organizate cu frecvență, cu frecvență redusă sau la distanță, cu același număr de credite și conduc la diplome universitare echivalente academice.

(2) Universitățile pot oferi programe de studii pentru educație continuă și activități de cercetare de tip postdoctoral.

Art. 46.

Prin programele de studii universitare se planifică și se organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică și evaluare în termenii creditelor de studii.

Art. 47.

(1) Sistemul creditelor de studii este un sistem de gestiune a programelor de studii și a traseelor individualizate de pregătire, asigurând o corectă dimensionare a volumului de muncă a studenților și o planificare explicită și realistă a obiectivelor instruirii.

(2) Sistemul de acumulare și transfer al creditelor de studii se organizează ca sistem național și trebuie să fie compatibil cu Sistemul European al Creditelor Transferabile.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va elabora o metodologie de aplicare a sistemului național al creditelor de studii care cuprinde definițiile, convențiile și instrumentele sistemului și se aprobă prin hotărâre a guvernului.

(4) Universitățile au obligația să elaboreze regulamente proprii pentru implementarea sistemului de credite transferabile, accentuând transferabilitatea creditelor intra-domeniu și extra-domeniu.

(5) Universitățile pot dezvolta programe de studii cu o concepție modularizată, care să permită accesul studenților la nivele diferite de calificare și certificare profesională.

Art. 48.

(1) În conformitate cu standardele naționale privind asigurarea calității în învățământul superior, universitățile descriu în mod distinct în regulamentele instituționale proprii:

- a) proiectarea curriculară pe baza sistemului de credite;
- b) reguli de alocare a creditelor de studii;
- c) regulile proprii de gestiune a școlarității care se bazează pe sistemul de credite;
- d) fișele curriculare ale programelor de studii și ale disciplinelor.

(2) Procedura de alocare a creditelor de studii se fundamentează pe analiza și valorizarea următoarelor tipuri de activități academice, care devin indicatori pentru cuantificarea volumului de muncă intelectuală a unui student la o disciplină de studiu: participarea la activități educaționale de curs, seminar, lucrări practice sau lucrări de laborator, studiul notelor de curs, studiul după manual sau suport de curs, studiul bibliografiei minimale indicate, documentare suplimentară la bibliotecă, activitate specifică de pregătire pentru seminar sau laborator, realizare de teme, eseuri, referate, traduceri, proiecte, activități de practică profesională și realizarea de rapoarte, pregătire lucrări de control, pregătirea de prezentări orale, pregătirea examenilor finale, consultații, documentare de teren, documentare pe internet și altele similare.

(3) Unitatea de măsură a intervalelor academice de studiu este semestrul. Cantitatea de muncă intelectuală individuală a unui student, corespunzătoare unui semestru, corespunde cu minimum 30 de credite de studiu.

(4) Programele de studii universitare aferente ciclului de studii universitare de licență solicită un volum de muncă individuală echivalentă cu 180-240 de credite obligatorii. Durata programelor de studii universitare de licență pe domenii de specializare se

stabilește la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin hotărâre a guvernului.

(5) Programele aferente ciclului de studii universitare de masterat solicită un volum de muncă individuală de minimum 60 și maximum 120 de credite obligatorii. Durata programelor de studii universitare de master pe domenii de specializare se stabilește la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și se aprobă prin hotărâre a guvernului.

(6) Numărul de credite de studii aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabilește de fiecare universitate în funcție de domeniul științific, cultural sau artistic.

(7) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență și de masterat corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studiu transferabile.

(8) Pentru profesiile reglementate în Uniunea Europeană prin norme speciale privind condițiile de studiu se aplică reglementările legale în vigoare.

(9) Fiecare ciclu de studii este delimitat de celelalte prin proceduri distincte de admitere, de absolvire, de certificare și de nivel de calificare.

Art. 49.

(1) Documentele curriculare în care este prezentat un program de studii sunt curriculum și fișele curriculare.

(2) Curricula unui program de studii include:

- a) calificarea la care conduce programul respectiv de studii;
- b) competențele conferite de programul de studii;
- c) disciplinele de învățământ, numărul de credite alocate lor, numărul semestrial de ore de curs, de seminar, de laborator sau de proiect;
- d) succesiunea disciplinelor și a formelor de evaluare pe parcursul studiilor în vederea examenului de finalizare a unui program de studii.

(3) Construcția curriculară trebuie să respecte statutul științific al domeniului în ceea ce privește componenta teoretică și cea practic-aplicativă pentru respectivul program de studiu și să o valorizeze pe aceasta din urmă în mod corespunzător.

(4) În raport cu calificarea conferită de programul de studii, disciplinele din curricula pot fi obligatorii, opționale sau facultative.

(5) Programul de studii universitare se finalizează, după caz, cu lucrare de licență, disertație de master sau teză de doctorat.

Art. 50.

(1) Fiecărei discipline incluse în curricula îi corespunde o fișă curriculară.

(2) Curricula este aprobată de Senatul universității.

(3) Universitățile au obligația să ofere studenților servicii de informare, consiliere și orientare profesională.

Art. 51.

(1) Rezultatele procesului de învățare sunt apreciate cu note întregi de la 10 la 1, nota minimă de promovare fiind 5 și certificând dobândirea competențelor, cunoștințelor și abilităților minime aferente unei discipline.

(2) Lucrările de licență și de master sunt evaluate cu note de la 10 la 1, nota minimă de promovare fiind 5.

(3) Organizarea studiilor de doctorat și evaluarea tezelor de doctorat se realizează conform unei metodologii adoptate prin Hotărâre de Guvern, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 52.

Organizarea și desfășurarea activităților de evaluare a studenților sunt în responsabilitatea universităților care vor adopta metodologii specifice în acest sens.

Art. 53.

Regimul actelor de studii în România se aprobă prin Hotărâre de Guvern.

Art. 54.

(1) Universitățile eliberează acte de studii specifice fiecărui ciclu de studii și program de studii universitare absolvit.

(2) Rezultatele evaluărilor pe discipline de examen, de licență sau de master sunt consemnate în **Suplimentul la diplomă**. Universitățile sunt obligate să elibereze, gratuit, inclusiv într-o limbă de circulație internațională, fiecărui student, Suplimentul la diplomă, redactat în conformitate cu regimul actelor de studii din România.

Art. 55.

Activitatea de evaluare desfășurată în instituțiile de învățământ superior va fi reglementată prin proceduri specifice care vor fi supuse normelor deontologiei universitare. Eventualele încălcări ale acestora vor face obiectul analizelor la nivelul comisiilor de etică ale instituțiilor de învățământ superior.

Ar. 56.

Recunoașterea perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se face în baza unei metodologii cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și a unor metodologii specifice aprobate de fiecare instituție de învățământ superior pe baza normelor europene, ale sistemului european de transfer al creditelor de studii, ca sistem de transfer și de acumulare.

Art. 57.

În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe universități, actele de studii vor fi eliberate în concordanță cu normele specifice, europene sau naționale și cu prevederile acordurilor instituționale.

Art. 58.

(1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este responsabil de formatul și structura diplomelor de studii și a suplimentelor de diplomă conferite de universitățile acreditate din România.

(2) Un registru național unic, inclusiv în formă electronică, ține evidența diplomelor universitare emise în România, pe baza documentațiilor existente în universitățile acreditate.

TITLUL II

Conducerea învățământului superior

CAPITOLUL 7. Conducerea universității

Art. 59.

Fiecare instituție de învățământ superior publică sau privată, acreditată, adoptă, în mod autonom și în conformitate cu prevederile legale un statut al conducerii sale, care este parte componentă a Cartei universitare.

Art. 60.

(1) Conducerea universității este asigurată de organisme *deliberative*, organisme *executive* și organisme *consultative*.

(2) Organismele deliberative sunt: Senatul universității, Consiliul facultății și alte organisme stabilite conform Cartei universitare.

(3) Organismele executive sunt: Biroul executiv al universității, Biroul executiv al facultății și Biroul executiv al catedrei sau departamentului.

(4) Organismul consultativ este Consiliul consultativ al universității.

(5) Universitățile pot constitui și alte structuri organizatorice ale căror atribuții sunt

stabilite prin Carta universitară.

(6) Organismele deliberative se aleg prin vot secret, nominal și liber exprimat.

(7) Organismele executive se desemnează în baza unei metodologii adoptate de Senatul universității.

(8) Componenta organismelor consultative se desemnează în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

(9) Biroul executiv al universității este condus de rector și se compune din prorectori, secretarul științific al Senatului universității, reprezentantul studenților aleși în Senatul universității și alți membrii stabiliți conform Cartei universității.

(10) Biroul executiv al facultății este condus de decan și se compune din prodecani, secretarul științific al consiliului facultății, reprezentantul studenților aleși în Consiliul facultății și alți membrii stabiliți în conformitate cu prevederile Cartei universitare.

(11) Rectorul și decanul sunt aleși de către Senatul universității, respectiv consiliul facultății cu jumătate plus unu din voturile valabil exprimate în structurile deliberative de conducere respective.

(12) Rectorul, respectiv decanul, pot fi demisi cu votul a 2/3 din numărul membrilor Senatului, respectiv consiliului facultății la propunerea a minimum 1/3 din numărul membrilor structurii de conducere care i-a ales.

Art. 61.

În exercitarea atribuțiilor lor, organismele de conducere ale universității se bazează pe o structură administrativă organizată conform Cartei universitare și prevederilor legale în vigoare.

Art. 62.

(1) În conformitate cu prevederile Cartei universitare, rectorul elaborează și supune aprobării Senatului, structura organizatorică a universității.

(2) În stabilirea structurilor organizaționale componente ale universității sunt avute în vedere criteriile de performanță academică și eficiență economică. Structura organizatorică neperformantă sau ineficientă poate fi desființată. Criteriile de performanță academică dețin prioritate în evaluarea unei structuri componente a instituției de învățământ superior.

(3) Pot fi prorectori, decani, directori de departamente, șefi de catedră cadrele didactice cu gradul de profesor sau conferențiar universitar.

(4) Prorectorii, prodecanii, directorii departamentelor și șefii de catedre sunt desemnați conform prevederilor Cartei universitare și sunt numiți de către rector prin decizie. Aceștia încheie cu rectorul contracte de performanță, având în vedere planul strategic de dezvoltare a universității, prevederile statutului conducerii universității și propunerile formulate de membrii structurilor academice respective.

Art. 63.

Universitățile au obligația să facă publice inclusiv pe propria pagină de *internet*:

- a) Carta, planul strategic de dezvoltare, planul de organizare și personalul repartizat pe structurile de organizare;
- b) acordul de performanță, raportul de performanță și raportul privind gestiunea financiară a universității;
- c) decizii, regulamente și alte acte emise de organismele de conducere;
- d) programele de studii și documentele universitare asociate;
- e) titlurile, diplomele și certificatele universitare conferite în universitate;
- f) posturile scoase la concurs;
- g) convocările ședințelor organismelor de conducere și rezultatele deliberărilor;
- h) componenta organismelor de conducere și schimbările intervenite;
- i) orice alte informații de interes pentru membrii comunității universitare și

pentru public.

Art. 64

(1) Senatul este organ deliberativ al instituției de învățământ superior care inițiază, analizează și adoptă politici și strategii privind conducerea academică și asigurarea calității predării, învățării și cercetării din instituția de învățământ superior.

(2) Senatul are următoarele atribuții:

- a) garantează libertatea academică și autonomia universitară;
- b) stabilește politica educațională a universității, aprobă proiectele și programele de implementare a acesteia și controlează aplicarea acestora;
- c) aprobă, aplică și, atunci când este cazul, modifică prevederile Cartei universității;
- d) aprobă strategia, planurile operaționale anuale de dezvoltare, precum și structura organizatorică a universității propuse de rector;
- e) aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea universității care devin anexă la Carta universității;
- f) aprobă componența și atribuțiile consiliului consultativ al universității;
- g) validează rezultatele alegerii decanilor și ale procedurilor de desemnare a organismele executive de conducere ale universității;
- h) aprobă programele de studii și curricula acestora;
- i) aprobă rezultatele concursurilor de ocupare a posturilor didactice și de cercetare;
- j) aprobă anual proiectul de buget al universității și execuția acestuia;
- k) conferă titlul de „*Doctor Honoris Causa*”;
- l) desemnează persoana care va negocia și semna cu rectorul contractul de performanță;
- m) aprobă numărul de studenți care pot fi școlarizați și repartizarea acestora pe cicluri și programe de studii;
- n) numește comisii de analiză a aspectelor referitoare la funcționarea universității;
- o) aprobă sistemul propriu universității de asigurare a calității educației și stabilește măsurile prin care toți membrii comunității universitare mențin standardele de calitate prevăzute în legislația în vigoare;
- p) decide aplicarea sancțiunilor, cu respectarea prevederilor legale;
- q) alte atribuții stabilite prin Carta universității.

(3) Numărul membrilor Senatului este stabilit în conformitate cu prevederile Cartei Universitare.

(4) Senatul include reprezentanții cadrelor didactice, cercetătorilor și studenților. Proporția de reprezentare a membrilor comunității universitare va fi precizată în Carta universității, fiind obligatorie reprezentarea echilibrată pe domenii de studii și grade didactice, iar numărul studenților să fie de 25 la sută din numărul total al membrilor Senatului.

(5) Mandatul Senatului este de 4 ani.

(6) Senatul este convocat de către rector sau la solicitarea a cel puțin o 1/3 din numărul membrilor săi.

(7) Senatul dispune de un secretariat tehnic și de mijloacele materiale și financiare necesare funcționării sale.

Art. 65.

(1) Consiliul consultativ al universității se desemnează de Senatul universității, dintre personalități reprezentative din mediul cultural și științific, reprezentanți ai mediului instituțional și de afaceri, reprezentanți ai studenților sau absolvenților și alți reprezentanți.

(2) Printre atribuțiile sale trebuie să se regăsească: atragerea de resurse, dezvoltarea antreprenoriatului universitar, facilitarea relațiilor universității cu mediu social și economic, elaborarea de studii privind inserția absolvenților pe piața muncii, alte atribuții stabilite de Senat.

Art. 66.

(1) Rectorul asigură conducerea executivă a universității.

(2) Mandatul rectorului este de 4 ani. O persoană poate îndeplini funcția de rector în aceeași universitate pentru încă un mandat succesiv.

(3) Atribuțiile rectorului sunt următoarele:

- a) este reprezentantul legal al universității în relațiile cu terții;
- b) este ordonatorul de credite al universității;
- c) negociază și semnează contractul de performanță cu persoana desemnată de Senatul universității;
- d) asigură conducerea operativă a universității;
- e) negociază și semnează contractele de angajare și performanță ale prorectorilor, decanilor și directorilor de departamente;
- f) gestionează procesul de selectare a resurselor umane din universitate;
- g) este responsabil de managementul asigurării calității în instituție prin ducerea la îndeplinire a clauzelor contractului de performanță;
- h) poate delega altor persoane cu atribuții executive o parte din competențele sale pentru negocieri contractuale în numele universității;
- i) îndeplinește și alte atribuții stabilite de către Senat.

(3) Senatul organizează procesul de desemnare a rectorului. Pot candida pentru funcția de rector profesori universitari din țară sau străinătate, care au dovedit experiență managerială, performanțe profesionale și științifice și integritate morală.

(4) Rectorul confirmat de către Senatul universității negociază și încheie cu reprezentantul desemnat de către Senat, contractul de performanță și după caz contractul individual de muncă.

(5) Funcțiile de rector, prorector și decan pot fi degrevate de atribuțiile didactice și în urma negocierii cu angajatorul, fiind remunerați cu minim dublul salariului de bază al funcției didactice pe care o deține.

Art. 67.

(1) Rectorul stabilește numărul și atribuțiile prorectorilor după consultarea Senatului. Propunerile de prorectori sunt formulate de rector și sunt validate de Senat.

(2) După validare, prorectorii devin membri ai Biroului executiv al universității.

(3) Mandatul prorectorului este de 4 ani. O persoană poate îndeplini funcția de prorector în aceeași universitate pentru încă un mandat succesiv.

(4) Prorectorii au atribuțiile prevăzute în Carta universitară.

(5) În cazuri justificate, rectorul propune Senatului revocarea prorectorului.

Art. 68.

(1) Decanul asigură conducerea executivă a facultății.

(2) Mandatul decanului este de 4 ani. O persoană poate îndeplini funcția de decan în aceeași universitate pentru încă un mandat succesiv.

(3) Atribuțiile decanului sunt stabilite prin Carta universității.

Art. 69.

Pentru gestionarea administrației universitare, rectorul numește un director general administrativ care a fost selectat prin concurs public. Directorul general administrativ are atribuțiile stabilite de rector și prevăzute într-un contract de management.

CAPITOLUL 8. Organismele naționale ale învățământului superior

Art. 70.

(1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

constituie registre de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, pentru elaborarea și aplicarea de politici de dezvoltare a învățământului superior de calitate.

(2) Organismele consultative ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului sunt: Consiliul Național de Statistică și Prognoză în Învățământ, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național pentru Calificări Universitare.

(3) Organismele consultative menționate la alin (2) funcționează în baza unor regulamente proprii aprobate prin ordin al ministrului și dispun de bugete proprii de venituri și cheltuieli constituite conform legii.

(4) Organismele consultative prezintă anual ministrului educației rapoarte privind activitățile desfășurate și gestionarea eficientă a bugetelor proprii.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului colaborează cu Consiliul Național al Rectorilor și, după caz, cu autorități și asociații profesionale și științifice naționale sau internaționale reprezentative, federații sindicale la nivel de ramură și federații studențești legal constituite la nivel național.

Art. 71.

(1) Patrimoniul universităților reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică care au ca obiect bunuri mobile și imobile, corporale și incorporale, pe care le dețin cu titlu legal la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cele dobândite sau redobândite ulterior.

(2) Drepturile pe care le au universitățile asupra bunurilor din patrimoniu propriu pot fi drepturi reale după caz, ***drept de proprietate*** sau ***dezmembrăminte ale acestuia*** (uz, uzufruct, servitute, suprafață etc.) potrivit dispozițiilor din Codul civil, ***drept de folosință*** dobândit prin închiriere, concesiune, comodat etc. ori ***drept de administrare***, în condițiile legii.

(3) În patrimoniul universităților pot exista și drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții, hotărâri judecătorești etc.

(4) Universitățile de stat pot avea în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(5) Drepturile subiective ale universităților asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune, ori de închiriere, în condițiile legii.

(6) Prin hotărâre a Guvernului, bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului și transmise în proprietate universităților de stat, în condițiile legii.

(7) Universitățile de stat au drept de proprietate asupra bunurilor din domeniul privat al statului, existente în patrimoniul lor la data intrării în vigoare a prezentei legi, asupra celor dobândite sau redobândite de acestea ulterior, precum și asupra bunurilor dobândite din veniturile și sursele proprii de finanțare.

(8) Dreptul de proprietate al universităților de stat asupra bunurilor prevăzute la alineatul precedent este un drept exclusiv, exercitându-se în condițiile prevăzute de Carta universitară, cu respectarea dispozițiilor dreptului comun.

(9) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum și alte drepturi reale ale universităților de stat sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.

(10) În cazul desființării universității de stat, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.

(11) Patrimoniul universităților private se constituie din bunurile mobile și imobile, corporale și necorporale, aduse de fondator, din veniturile obținute din surse proprii, taxe, finanțări publice sau private, sponsorizări, donații etc.

(12) Universitățile private sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului în condițiile legii.

(13) În cazul desființării universității private, bunurile aduse de fondatori la constituire ori în timpul funcționării, rămase în urma lichidării, se restituie acestora fie în natură, fie în echivalent bănesc, în condițiile prevăzute prin Carta universitară.

(14) Bunurile dobândite de universitate, cu orice titlu, se transmit fondatorilor, dacă desfășoară activități similare cu cele ale universității desființate sau altor instituții de drept public sau privat, din același domeniu de activitate.

(15) Deciziile privitoare la aspectele de natură patrimonială se adoptă de către Senat cu minimum 2/3 din numărul total al membrilor săi.

TITLUL III

Finanțarea învățământului superior

Art. 72.

(1) Finanțarea universităților se face din venituri proprii, constituite în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Universitatea își constituie venituri proprii din fonduri publice și din alte fonduri.

Art. 73.

(1) Fondurile publice pentru finanțarea învățământului superior sunt:

- a) Fondul pentru finanțarea granturilor de studiu;
- b) Fondul de garantare a creditelor obținute de studenți de la bănci pentru finanțarea programelor de studii;
- c) Fondul pentru promovarea cercetării, dezvoltării, inovării și a creației artistice în universități;
- d) Fondul pentru stimularea performanțelor profesionale și științifice ale studenților;
- e) Fondul pentru promovarea egalității de șanse;
- f) Fondul pentru asistența socială a studenților;
- g) Fondul pentru finanțarea cheltuielilor de capital;
- h) Fondul pentru susținerea mobilității naționale și internaționale a studenților și a cadrelor didactice;
- i) alte fonduri.

(2) Fondurile universității, altele decât cele publice, se constituie și se utilizează în conformitate cu principiile autonomiei universitare.

Art. 74.

(1) Fondul pentru finanțarea granturilor de studiu se constituie pentru finanțarea obiectivelor în domeniul învățământului superior.

(2) Grantul de studiu este o sumă de bani alocată per student universităților de stat, din fonduri publice, pentru întreaga durată a ciclului de studii, pentru acoperirea costurilor unui program de studiu. Alocarea se face și în funcție de indicatori specifici, inclusiv cei referitori la asigurarea calității.

(3) Metodologia de alocare a granturilor de studiu este propusă de Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și aprobată prin ordin al ministrului.

(4) Senatul universității aprobă costul fiecărui program de studii calculat pe baza metodologiei propuse de Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și aprobate de Ministerul Educației Cercetării, Tineretului și Sportului, precum și de standardele de calitate asumate de universitate. Acestea sunt făcute publice și înaintate Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului împreună cu nota de fundamentare.

(5) Pe baza propunerii Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului Guvernul aprobă anual numărul de granturi de studiu finanțate pe domenii fundamentale și pe cicluri de studii universitare, în funcție de cerințele dezvoltării economice și sociale a României, de dinamica dezvoltării cunoașterii și de cerințele dezvoltării regionale.

(6) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului repartizează granturile de studiu pe universități, în funcție de calitatea programelor pe cicluri de studii și de capacitatea instituțională a fiecărei universități.

(7) Senatul universității repartizează granturile de studiu pe programe și cicluri de studii, în funcție de propria strategie.

(8) Fondurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile extrabugetare rămân la dispoziția universităților și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Art. 75.

(1) Universitățile pot școlariza studenți care își finanțează programul de studii din alte surse decât granturile de studii, cu respectarea cerințelor privind asigurarea calității.

(2) Numărul studenților admiși într-un program de studii într-o universitate este stabilit de Senatul universității, care își asumă responsabilitatea publică pentru calitatea predării, învățării, cercetării și serviciilor oferite studenților.

Art. 76.

(1) Fondul de garantare a creditelor obținute de studenți de la bănci pentru finanțarea programelor de studii este fondul prin care statul garantează împrumuturile pe care le obțin studenții în condițiile legii pentru finanțarea costurilor programelor de studiu.

(2) Pentru gestionarea acestui fond se înființează Agenția de Credite pentru Studenți.

Art. 77.

(1) Fondul pentru promovarea cercetării, dezvoltării și inovării în universități este constituit din totalitatea fondurilor publice alocate universităților pentru cercetare, dezvoltare, inovare și creație.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului adoptă metodologiile de finanțare a cercetării, dezvoltării, inovării și creației în universități elaborate de Autoritatea

Națională pentru Cercetare Științifică la propunerea Consiliului Național al Cercetării Științifice în Învățământul Superior.

Art. 78.

(1) Fondul pentru stimularea performanțelor studenților se constituie pentru a susține financiar performanța profesională și științifică a studenților și se distribuie anual

tuturor universităților care au beneficiat de granturi de studiu, proporțional cu numărul studenților și cu calitatea programelor de studii.

(2) Aceste fonduri sunt destinate acordării de burse de performanță, de merit sau de studiu.

(3) Senatele universităților elaborează metodologii proprii în baza cărora acordă aceste fonduri studenților sub formă de bursă.

Art. 79.

Fondul pentru promovarea egalității de șanse este destinat universităților pentru asigurarea egalității accesului la programe de studii universitare pentru minoritățile etnice și culturale și se distribuie anual în baza unei metodologii elaborate de Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 80.

(1) Fondul pentru asistența socială are ca destinație susținerea financiară a studenților care provin din familii cu venituri reduse și se distribuie anual pe universități, în baza unei metodologii elaborate de Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și aprobate prin ordin al ministrului.

(2) Senatele universităților stabilesc, prin metodologii proprii, modul de acordare a acestor fonduri.

(3) Studenții de la cursuri de zi vor beneficia de burse sociale și de alte forme de sprijin reglementate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Cunatumul burselor se indexează anual astfel încât să acopere cheltuielile de masă și cazare.

(5) Studenții beneficiază de subvenții pentru cazarea în cămine sau în gazdă, potrivit legii.

(6) În timpul anului școlar, studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, feroviar și naval.

Art. 81.

Fondul pentru finanțarea cheltuielilor de capital este destinat investițiilor, dotărilor, reabilitărilor, reparațiilor capitale și altor cheltuieli de capital și se distribuie anual pe universități, în baza unei metodologii elaborate de CNFIS și aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 82.

(1) Fondul pentru susținerea mobilității naționale și internaționale a studenților și cadrelor didactice și de cercetare se constituie pentru:

- a) acordarea de granturi de studii pentru studenții provenind din țări partenere la acorduri internaționale în domeniul educației și științei;
- b) acordarea unor alocații pentru studenții români participanți la programe de studii la universități partenere;
- c) acordarea unor alocații pentru cadrele didactice și de cercetare care participă la programe de educație sau de cercetare științifică, naționale sau internaționale.

Art. 83.

(1) Transferul tuturor fondurilor din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului spre universități se face în baza unui contract instituțional negociat de către ministrul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și rector.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și universitățile vor face publice aceste contracte instituționale.

(3) Respectarea clauzelor prevăzute în contractele instituționale face obiectul unui proces de auditare periodică.

(4) Dacă o universitate nu mai îndeplinește standardele de asigurare a calității, Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului încetează finanțarea parțială

sau totală a acesteia.

(5) Universitatea este autonomă în gestiunea financiară și contabilă.

(6) Rectorul ia măsurile necesare pentru a asigura un management financiar al universității, în concordanță cu prevederile legale în vigoare, cu principiile de eficiență și transparență și cu cerințele asigurării calității procesului de educație și cercetare științifică.

(7) Orice universitate dispune de un sistem de control al veniturilor și cheltuielilor și de un sistem specific de raportare financiar-contabilă, care funcționează sub conducerea și responsabilitatea rectorului.

(8) Rectorul prezintă anual un raport de performanță, un raport financiar și un raport de audit intern, Senatului universității.

(9) Senatului universității analizează și aprobă documentele prezentate la aliniatul (2).

(10) Universitățile sunt obligate să furnizeze Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului orice informație solicitată de acesta privind managementul financiar- contabil al instituției.

Art. 84.

Pentru a asigura mobilitatea inter-universitară a cadrelor didactice și de cercetare, granturile de cercetare se pot transfera de la o universitate la alta la propunerea directorilor de grant, cu acordul finanțatorului.